

Sygn. akt IV C 709/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział IV Cywilny

Przewodniczący: **SSO Anna Bartoszevska**

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2014 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J. G., M. L.**

przeciwko **Skarbowi Państwa – Komendzie Rejonowej Policji W. III**

o wydanie rzeczy

postanawia:

1. **umorzyć postępowanie w sprawie na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.;**
2. **polecić Skarbowi Państwa - Kasie Sądu Okręgowego w Warszawie zwrócić:**
 - a) **powodowi J. G. kwotę 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) tytułem zwrotu połowy uiszczonej opłaty sądowej od pozwu, zaksięgowanej w dniu 12.08.2013 r. pod pozycją (...);**
 - b) **powodowi M. L. kwotę 350 zł (słownie: trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu połowy uiszczonej opłaty sądowej od pozwu, zaksięgowanej w dniu 12.08.2013 r. pod pozycją (...)/ (...);**
3. **zasądzić od pozwanego Skarbu Państwa – Komendy Rejonowej Policji W. III na rzecz powodów J. G. i M. L. kwotę 3.600 zł (słownie: trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 9 stycznia 2014 roku (data prezentaty) jeszcze przed pierwszą rozprawą, powodowie cofnęli pozew i wnieśli o zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego /k. 224/.

Wobec cofnięcia pozwu, pozwany w piśmie z dnia 28 stycznia 2014 r. (data prezentaty) wniósł o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych /k. 248-249/.

Sąd ustalił i zważył co następuje.

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. W myśl § 4 cytowanego przepisu sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się roszczenia lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Stosownie natomiast do treści art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. W myśl § 2 cytowanego artykułu postanowienie o umorzeniu postępowania może zapaść na posiedzeniu niejawnym,

jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew w piśmie procesowym albo gdy strony zawarły ugodę przed mediatorem, którą zatwierdził sąd.

W ocenie Sądu cofnięcie pozwu przez powodów nie pozostaje w sprzeczności z prawem, zasadami współżycia społecznego, ani nie zmierza do obejścia prawa.

Mając zatem powyższe na uwadze, na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c., orzeczono jak w pkt. 1 sentencji postanowienia.

Stosownie natomiast do treści art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd z urzędu zwraca stronie połowę uiszczonej opłaty od pisma cofniętego przed rozpoczęciem posiedzenia, na które sprawa została skierowana.

W niniejszej sprawie powodowie cofnęli pozew już po doręczeniu odpisu pozwu pozwanemu, a zatem powodom przysługuje zwrot połowy uiszczonej opłaty od pozwu. W niniejszej sprawie powód J. G. został zwolniony od opłaty od pozwu ponad kwotę 2.000 zł /k. 212/, natomiast powód M. L. ponad kwotę 700 zł /k. 213/ i w takiej wysokości powodowie uiścili opłatę od pozwu. Na tej podstawie należało orzec jak w pkt. 2 postanowienia.

Wobec faktu, iż cofnięcie pozwu nastąpiło wskutek wydania spornych rzeczy przez pozwanego, ale już po wytoczeniu powództwa i po doręczeniu odpisu pozwu pozwanemu (pozwany odebrał odpis pozwu w dniu 12.11.2013 r. /k. 223/, natomiast wydanie spornych rzeczy nastąpiło w dniu 19.12.2013 r. /k. 224/, pozwany jest obowiązany do zwrotu kosztów procesu powodom. Stanowisko to należy wywieść z tezy, że zaspokojenie przez pozwanego roszczenia powoda po wytoczeniu pozwu jest równoznaczne z przegraniem przez niego procesu (tak: orzeczenie SN z dnia 21 lipca 1951 r., C 593/51, OSN(C) 1952, nr 2, poz. 49). A zatem z punktu widzenia przepisów k.p.c. o kosztach procesu uważany jest za przegrywającego sprawę i w konsekwencji zobowiązany jest zwrócić powodom poniesione koszty (art. 98 § 1 k.p.c.).

Pozwany w piśmie z dnia 28.01.2014 r. (data prezentaty) podniósł co prawda, że powodowie nigdy nie wzywali pozwanego do wydania pozostałych dowodów rzeczowych i że pozwany dopiero z pozwu powziął wiadomość, że powodowie domagają się zwrotu, dlatego też niezwłocznie po tym doszło do ich wydania z depozytu dowodów rzeczowych /k. 248-249/. Jednak powodowie do pozwu dołączyli pismo pozwanej Komendy Rejonowej Policji W. III, z dnia 30.05.2011 r. którego wynika, że w dniu 26.11.2010 r. Pan A. S. odebrał tylko część dowodów rzeczowych, ponieważ „w magazynach depozytowych nie odnaleziono pozostałych kartonów z dowodami rzeczowymi zabezpieczonymi do ww. sprawy, tj. kartonów z płytami nr 1-10, 12, 17,21”, które były przedmiotem niniejszego postępowania /k. 34/. W ocenie Sądu, pozwany powinien zwrócić powodom pozostałe kartony z dowodami rzeczami (zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. wydanym w dniu 21.05.2010 r. w sprawie o sygn. IV K 1536/06 w przedmiocie zwrotu dowodów rzeczowych k. 33) od razu po ich odnalezieniu, nie czekając na wezwanie powodów do ich wydania.

W związku z tym, Sąd zasądził od pozwanego Skarbu Państwa – Komendy Rejonowej Policji W. III na rzecz powodów koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.600 zł, zgodnie z § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013, poz. 490).

Mając zatem powyższe okoliczności na uwadze, orzeczono jak w pkt. 3 sentencji postanowienia.